

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeča Neža“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1.70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1.50 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5.50 K, mesečno 1.90 K. — Naročnina se pošilja upravištvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik
s tedensko humoristično prilogo Bodeča Neža.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeča Neža“.

Uredništvo in upravištvo: Ljubljana, Franciškanska ulica številka 6.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik: Radivoj Koren. Last in tisk: „Učiteljske tiskarne“.

Telefon številka 118.

40.000 Sokolov v Brnu.

Položaj v Draču postaja ugodnejši.

Avstrijske „zmage“.

Posledice avstrijske zunanje politike občuti danes vsak avstrijski državljan. Seveda se to ne more reči o onih visokih gospodih ki se za šport hočejo igrati mobilizacije in vojsko, kajti te ljudi neznansko veselijo, da Srbija in Črna Gora nista dobili zahtevanega ozemlja, ki jim je prvotno šlo kot nagrada za junaške zmage v prvi balkanski vojski. Res naravnost otročje veselje imajo še sedaj, če morejo nekoliko (brez potrebe) pobrskati v ulinah, ki se po evropsko imenuje „Balkansko vprašanje“.

Otovo je, da te visoke gospode ne razburja brezposelnost v Avstriji, ne razburjajo jih nečesti konkurzi, insolvence in kolosalna revščina v lastni državi — oni sede vendar pri obloženih mizi (prirerjeni z žulji davkoplačevalcev) in se igrajo vojske... Veliki otročaji so ti gospode, ustvarjajo za divjake, razbojnice in tatove države, dajejo tem brezdelcem milijone, v lastni državi pa vlada taka revščina in pomanjkanje, da gotovo vsak dan ljudje umirajo za lakoto! Naj umro, saj so samo državljani!

Kako res „blagodejno“ vpliva na blagostanje v državi njena zunanja politika lahko izprevidimo iz sledečih števil. N. pr.: V desetih največjih dunajskih bankah se je število vlog v času od 30. septembra do 31. decembra 1912 zmanjšalo za 49.3 milijonov kron, konec decembra 1913 je bilo pa isto stanje že za 200 milijonov kron nižje kot v septembru 1912. (Obsebi umevno, da so vloge v drugih denarnih zavodih tudi strahovito padle). Temu nasprotno so pa zastavljalnice delale dobre kupčije! Samo dunajske državne zastavljalnice so izposodile na razne predmete v letu 1911 31.5 milijonov kron, leta 1912 že 37.1 milijonov kron, leta 1913 pa 39.4 milijonov kron! Vidi se, da so zastavljalnice delale tako dobre kupčije v času vojne napetosti. Mobilizacija je povzročila pomanjkanje in ljudje so bili prisiljeni zastavljati svojo imovino.

Koliko milijonov je izgubila avstrijska industrija v letih 1912 do 1913 se ne da natančno kontrolirati. Najbolj je bila prizadeta tekstilna industrija. Te tovarne so morale svoj obrat zmanjšati na minimum ali pa celo odpuštili vse delavce kajti glavni odjemalci, balkanske države, so izostali. Rapidno pada tudi izvoz železnih izdelkov, in to v tako velikih številkah, da bodo Avstrijci v najkrajšem času vse svoje za izvoz pripravljene motike, lopate, poljedelske stroje itd. lahko podarili pametnemu Berchtoldu kot zahvalo za njegovo brihtno politiko...

Avstrijska železninarska industrija je eksportirala na Balkan vsako leto od januarja do septembra:

Bolgarijo l. 1912	24.444 metr. stotov.
Srbijo l. 1912	2864 metr. stotov.
Srbijo l. 1913	12.056 metr. stotov.
Rumunijo l. 1912	1695 metr. stotov.
Rumunijo l. 1913	43.600 metr. stotov.
Turčijo l. 1912	12.550 metr. stotov.
Turčijo l. 1913	2322 metr. stotov.
Turčijo l. 1913	463 metr. stotov.

Torej v enem letu je nazadoval avstrijski železni eksport za nič manj kot 17.572 metr. stotov. Številke kažejo kako „sijajno“ je zmagala Avstrija v letih 1912 do 1913 nad majhno Srbijo!

Naraven zakon je, da kjer ni dela je tudi delavnih moči preveč, kar povzroča brezposelnost in pomanjkanje. Časopis „Handel und Verkehr“ priobčuje statistiko, po kateri je prišlo v letu 1911 na 100 delojemalcev samo 50.6 delodajalcev, v letu 1912 že 36.8, 1913 pa samo 31 delodajalcev.

Splošno pomanjkanje povsod, nezadovoljnost, neredi v državi so sumljivi pojavi te brezmiselne politike. To more danes odobravati le kak degeneriran diplomat ali pa slovenski poslanec Susteršič in Korosec, katerim ljudem je pa bore malo za državo in državljane, oni dobijo svoje „pošteno“ plačilo, pa mir besedi.

Avstrija je v izkrvavljenju, kajti tako rapidno padanje ljudskega blagostanja ne more države okrepiti. Popraviti se da le na ta način, da

se rano izloči guoja, očisti in zaveže, vsi drugi poizkusi bi povzročali počasni bližajočo se smrt. Pomisliti se mora na posledice, ki jih trpimo, a v letih 1912/13 je bila samo mobilizacija in ne — vojska!

Proti sokolstvu!

Prepoved slovenskega vsesokolskega zleta v Ljubljani ni ostala osamljena. Včeraj je prišlo poročilo, da je tudi zlet srbskega sokolstva v Sremskih Karlovcih (v Slavoniji) prepovedan. Vzrok je isti, kakor v Ljubljani. V Istri je prepovedan celo župni zlet sokola v Pazinu. Pri zletu češkega sokolstva, ki se vrši danes in jutri v Brnu, so se izdale najstrožje določbe. Nad 700 orožnikov je šlo v Brno.

Iz tega se vidi, da je stvar resna. Po raznih lažeh, informacijah in denunciacijah so najbrže na Dunaju začeli sumljivo gledati na Sokolstvo. Namesto da bi podpirali organizacijo, ki vzgaja narodo in s tem državi zdravo krupko in moralno mladino — so začeli z vsi silo nastopati proti nji. V tem pa se je jasno kaže tudi protislovenska smer. Ako mislijo na Dunaju, da bodo na ta način vzgajali ljubezen avstrijskih Slovanov — se zelo motijo. Vsak pritisk rodi odpor. Slovani v Avstriji so v teh časih na vseh poljih združuje. Čas je resen. V tem času je treba, da se združijo vse naše sile v skupen odpor. Bratje, Slovenci! Pomozite sokolske vrste! Podprite Sokolstvo pri njegovem delu. Spremljajte ga v boju za našo narodno stvar!

Pismo z Dunaja.

Dunaj, 26. jun.

Ker stanujem blizu Lindengasse, sem se danes zjutraj napotil tja, da si ogledam nenavadno komedijo, ki se je imela kazati z nabiranjem prostovoljcev za Albanijo. Mislili smo, da so se Dunajčani po prebranih izkušnjah zadnjih časov izpametovali, toda kakor se kaže, smo se varali. Svoje bivše alb. brate so po gostilnah zadnje čase zmerjali za barabami in kakor so se nekaj zav-

zemali za Albance, tako se zdaj zavzemajo za pruskega oficirja Wieda.

Pri nas je sicer neki zakon, ki prepoveduje novačenje za tujo državo, toda pri nas so nekako zakoni prišli ob veljavo.

Prišel sem v Lindengasse — o prizor za bogove! Seveda je bilo tudi mnogo radovednežev. Toda množica je rastle in kmalu je bila vsa ulica polna. Pristen Dunajčan je politiziral tu s svojim sosedom, ženske so stale in klepetale, med množico pa so se rinili oni, ki so se priglasili za prostovoljce. Poleg resnega navdušenja je bilo mnogo dovtipov — posebno ko so nekateri pustolovci bili odslovljeni, ker so zahtevali — naprej denar. Pomislil sem, kako bodo ti ljudje šli v boj proti Albancem, ki so — kakor je znano — dobri streli in vajeni skal, gladi in žeje. Kaj pa bo Dunajčan brez »Abzugbiera« in brez golaža. To bo prizor za bogove tam v Albaniji, ko bodo prišli tja ti »prostovoljci«. Evropa bo imela zopet priliko, da se bo smejala. Opereta »Vid« se nadaljuje.

Stvar pa ima tudi svoje resno lice. Ako bi poslali pod albanske puške nekaj stotin ljudi, ki bi se radi šli »vojake«, bi ne bilo škoda, ko bi se »bivši bratje«, platenbruderji in Albanci med seboj lašali — Bog jim požegnaj. Mi iz tega ne homo imeli škode, razven prevozne stroške.

Toda Italija tudi lahko nabere svojo mularijo, katere ima preveč in jo pošlje — Albancem na pomoč. Kaj pa potem. Garibaldinci bodo kmalu v Albaniji. To bi bil začetek — prave vojne.

Za dunajske postopake je bil torej lep dan. Zanimivo pa je, da pride prva pomoč za boj proti svobodni Albanec od nas — ki smo toliko žrtvovali za — albansko svobodo!

Sicer je pa baže bila izdana prepoved nabiranja »prostovoljcev« na Dunaju.

Štajersko.

»Slovenska Straža« in klerikalni dijaki. Še par dni in slovensko dijaštvo pojde na daljše počitnice. Mnogo

jih pojde, da si spočijejo in se pozabavajo, še več pa jih pojde, da se okrepijo fizično in tako pomagajo tudi duševnemu delu zopet na noge. Večina naših dijakov ima od trenutka, ko prestopi prage mestnih učilišč, pred saboj boj za obstanek ne le v bodočnosti, marveč tudi v sedanjosti, kajti glad in drugo pomanjkanje sta mu spremljevalca. Rekli smo: naši dijaki, kajti nim nihče, ali pa le malokdo, olajša bedo. Vse se ti torej, če se v počitnicah lahko najdemo in spočijejo. Drugim seveda se godi dosti boljše, saj jih podpira »Slov. Straža«. Klerikalno dijaštvo ni ne med letom, ne v počitnicah v zadregi, saj jim daje »Straža« na stotine podpor. Zamenjajo mesto za deželo, popivajo od prvega do zadnjega dne počitnic in s polnimi rokami razsipavajo denar. Klerikalni študentje lenarijo, brez vesti in pomisleka, našim pa je seveda težje postlano, kajti treba je večkrat tudi prijeti za domače delo. Vidimo torej na eni strani usposobljeno zmernost, a na drugi veseljevanje. In to imenujejo klerikalci — narodno vzgojo.

Trbovlje. (Razsajanje škrlatice.) Lani smo imeli legar, ki je grozil s smrtno na vseh krajih in koncih, letos pa divja zopet škrlatica. Doslej je zahtevala že dvoje otroških žrtev, a koliko jih pa še bo v bodoče. Skandal brez primere so naše sanitarne razmere. Nezdostno število zdravniških moči, sila te, da so neprestano na nogah. Pomoči ni od nikoder. Znan »Schlendrian« štajerskega namestnika pač zahteva dnevnih informacij, a pomagati ne mara. Opetovano se je prosilo za pomoč brzojavnim putem. Gluha ušesa! In čemu tudi? Po večini gre za otroke slovenskih staršev. Naj poginajo!... K vsemu prid- še to, da starši čisto zataje slučaj v še večjo, lastno jim škodo! Vse slučaje javite nemudoma, če vam je življenje vaših malih dragih! Neumljivo nam je tudi, da šolske oblasti ne zapro šole. S tem se vendar epidemija samo širi. Prosimo, da se nemudoma tudi tozadevno kaj ukrene. — Prizadeži.

Slovenji Gradec. (Tatica.) Dekla E. Gšam je ukradla svoji gospodinjici Arailza in pri njej stanujoči prijate-

V nedeljo 5. julija „Sokol I.“ velika javna telovadba in veselica ob Dunajski cesti.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine. (Dolje.)

Šli sta dol in odprli vrata. Poveljana po svoji žrtvi, obdana z glorio svetnice, se je pokazala oblegovalcem... Vse ostalo nam je znano.

Podpiraje ranjenca, sta se vrnili ženski v hišo. Ko sta skrbno zaklenili in zapahnila vrata, je bila njiju prva skrb, izprati in obvezati jima dobljene rane. Nobeden izmed množestvih udarcev in vbovov ni bil nevaren; oslabela sta bila Pardajana samo od velike izgube krvi. Molče sta se prepuščala moža samaritanstvu svojih rešiteljic.

»Vraga!« je mislil oče sam pri sebi. »Najrajši bi bil ranjen vsak dan, ako bi ne obvezavale vedno roke tega dekletca!«

V paradizu sem! si je zatrieval sin poleg njega.

Po nagibu naravne rahločnosti je srečala vitezja Ivana de Pjen, dočim se je ukvarjala Luiza s stariim Pardajanom.

V tistem trenutku, ko je stopil vitez v hišo, se je vrnila na dekličino obličje tista mirna skromnost

in prelestni ponos, ki sta ji bila običajna. Njen pogled se je srečal večkrat z viteževimi, ne da bi bila začutila potrebo, obrniti ga v stran. Pa tudi on si je bil zopet nadel krinko skeptične hladnosti; spet mu je igral na ustnicah njegov stari usmev, ki se je zdela kakor roganje nad samim seboj.

Ko je bilo obvezovanje pri kraju, je vstal stari klativitez iz naslanjača, kamor sta ga bili posadili, pozdravil s kavalirsko gracio, ki je bila lastna očetu in sinu, ter dejal:

»Madam, čast mi je, predstaviti vam svojega sina viteza de Pardajana, in samega sebe, Honorata Gija Henrika de Pardajana, iz mlajše veje Pardajanov, ki slove po Langeoškem zaradi svojih hrabrih činov in svojega siromaštva. Uhogi smo, madam, čeprav s ponosom, kakor se spodobi; toda, pri smrti božji, srce imamo na pravem mestu. Reči hočem madam, da bo trajala naju hvaležnost do smrti in da vam poklanjava življenje, ki ste nama ga rešili...«

»Gospod,« je rekla Ivana z ganimim glasom, »ne vem, če sme biti moja hvaležnost do vas že zadovoljena s tem, kar sem storila...«

»Ne razumem vas, madam...«

»Ali me ne poznate več? Morda poznate vsaj ta diamant, ki ste ga položili na prsi moje hčerke v tisti noči sramote in bolečine, ko sem odhajala v Pariz?«

Ali se ne spominjate uboge žen-

ske, ki ste jo srečali v gozdu, nedaleč od Monmoransija?«

»Spominjam se dobro, madam. Hotel sem le reči, da ne razumem vaše hvaležnosti in da bi me morali sovražiti...«

»Vidite, gospod, ta reč me pripravljala res v veliko zadrego in začudenje. Jaz gledam v vas velikodušnega moža, ki mi je prinesel ugrabljeno dete nazaj. Vašega imena nisem vedela nikoli. Danes pa mi ga poveste sami — isto ime, ki ste mi ga imenovali takrat, ko ste stopili s mojo hčerko v naročju v koč, ki mi je služila v zavetje. Vaše ime, gospod, je potemtakem tudi ime onega, ki je ugrabil Luizo...«

»Rešiti vas hočem torej tega začudenja, četudi se izpostavljam nevarnosti, da me prekolnete,« je odgovoril stari Pardajan s trdnim glasom: »mož, ki je ugrabil ubogo neboljenčico, da izvrši ukaz Henrika Monmoransijskega, in mož, ki vam je prinesel hčerko nazaj — ta dva, madam, sta pravzaprav ena sama oseba in stojita pred vami v moji koži, madam... Da, gospa, res je, jaz sem storil oni zločin. V vsem mojem življenju, ki mi ga je grenila beda od rojstva pa do današnjega dne, je to dejanje edino, ki mi ga vest ne preneha očitati, res pa je tudi, da se mi je oglašila takoj, ko sem ga storil in mi ni dala miru, dokler nisem vrnil otroka... Priznam, da je bila ta poprava nezadostna in da sem zaslužil vaše sovražstvo... Prekolnite me torej, ma-

dam, kakor ste me prekleli tisti dan!...«

»Luiza,« je rekla Ivana de Pjen, »glej tu plemenitega in značajnega moža, ki si je rajši nakopal sovražstvo in preganjanje mogočnega velikaša, kakor da te ne bi vrnil tvoji materi... Blagoslovljena bodi ta ura, ko se mu morem zahvaliti iz dna svoje duše!«

Luiza je stopila k staremu volniku, prišla ga za obe roki in mu ponudila svoje dražestno čelo v poljub. Ko se je dotaknil tega čela z ustnicami, je začutil klativitez, kako mu je vlažna megla zagrnila pogled. Tako ganjen je bil gotovo le malokdaj v svojem življenju.

»Dete moje,« je dejal, »voščila starega pustolovca, kakršn sem jaz morebiti niso poseben talisman sreče; toda če bi trebalo dati le svoje življenje, da vas storim srečno, potem ne bi poznal večje radosti, kakor umreti še to minuto...«

Takrat je nataknila prstan z demantom na prst svoje hčerke.

»Prisegla sem svoje dni, da ga ne dam od sebe,« je dejala. »Moja hči naj izpolni to mojo prisego.«

Ta hip so se srečale Luizine oči z viteževimi. Prebledela je v kipenju globokega čuvstva, kakor da je postal ta nesrečni prstan, ki ji ga je nataknila mati — prstan njene zaročnice.

Prva ura je minila ob teh čustvenostih. Nato je bil vitez na vrsti, da govori. Črna dama ga je vpra-

šala, ali je dobil pismo, ki ga je imel izročiti Francu Monmoranskiemu. Vitez je začel pripovedovati, kako so ga aretirali in vrgli v Bastiljo in kako je ušel iz nje.

Luiza ga je poslušala željno; bilo ji je, kakor da sliši junaško pravljico z časov Karla Velikega. Ivana de Pjen je stregla resnobno na vsako besedo. In ko je povedal vitez, da je maršal Monmoranski prejel in prečital pismo, se ni mogla vzdržati bolečnega vzklika:

»Ah! Potem me je obsodil — drugače bi bil tu!...«

Vitez je vedel natanko, kaj pomeni ta klic bolečine. Nasmehnil se je čudno in dejal samo:

»Madam, dovolite mi tri dni časa, da vam povem konec tega svojega poročila: dva dni, da se mi nekoliko počelijo ti šivankini piki, in en dan, da napravim neki korak. Nato zveste, kakšen je odgovor gospoda maršala na vaše pismo. Zdi se mi, bogme, da ne bi bilo prav, če bi vam jaz razlagal ta odgovor...«

Kljub tajinstvenosti teh besed je navdalo Ivano brezmejno upanje. Živa rečica ji je pobarvala blede lica. In zamrmrala je s tako tihim glasom, da je ni slišal nihče:

»O moj Franc! Minuta te radosti bi odkupila osemnajst let mučeništva!«

(Dolje.)

Danes popoldne ob 4. pri vsakem vremenu zanimiva

nogometna tekma „Amaterji“ iz Gradca: „Mirja“ na dirkališču v Tivoli.

V predprodaji nižane vstopnice. Za gledalce razpisana nagrada K 50.—. Vsi do zadnjega na tekmo z akademiki bratskega nam naroda!

ljilj pl. Strohbach denarja in dragocenosti za 1000 K. Ukradeni so našli, tatko pa zaprl in izročil sodišču.

Hoče pri Mariboru. Nekdo je v žni zadnjih noči odpraskal zlato prepleto iz nagrobnega napisu hčerke lukajinskega nadučitelja. »Marburger Zeitung« je seveda v tem našla dobrodošel povod, podtakniti vse skupaj slovenski roki. Se s tako infamno obdolžitvijo podrobneje baviti, bi bilo pod našo častjo. Slovenec česa takega ni zmožen. Najbrž je kakšna štajercijanska duša mislila, da pozlačena prevleka predstavlja kakšno vrednost in je oskrnila grob pokojnice. Za »Mrbg. Zitg.« je tako pisarjenje več kot le značilno!

Braslovce. (Smrtonosna črešnja.) Pred dnevi je šla kočarka Marija Praprotnik na črešnjo zbirat sad. Ko je bila že blizu vrha, je stopila na suho vejo, ki se ji je pod nogo odlomila. Praprotnikova je padla 7 metrov globoko in si strla tilnik. Bila je seveda takoj mrtva.

Au! Zadnji »Slov. Gospodar« obžaluje, da je bil vseskoljski zlet v Ljubljano prepovedan. Pravi, da gre v nič s tem stotisoče denarja, vrhulaga pa bode ta prepoved še izdatno pomnožila sokolske vrste na škodo — prosimo, strmite — »Orlov«. Sakrament mora biti pa za »Orle« res že grozno slaba!

Maribor. (Razno.) Zadnja sela občinskega sveta je bila 24. t. m. Razpravljalo se je o malenkostih manjvrednih vseh. Zanimivo je bilo edinoletno očitjanje svet. Hvalička stavbni komisiji, da v danih slučajih nastopa tudi pristransko. — Župan dr. Schmiederer je obhajal 23. t. m. svoj 65. rojstni dan. Čestitala so mu razna društva in občinski svet. — Minoli četrtlet so imeli nemurji v ljudskem vrtu svojo »Somnwendfeier«. Govoril je znani črnožolti patriot pastor dr. Mahner. Vzpodbujal je svoje »Nemce« za »boj« proti Slovincem. Čudno, že zopet: V nemškem Mariboru — Slovinci. — Na nadomestne državnozborske volitve se Nemci že pripravljajo. Hišnim posestnikom so se razposlale popisovalne pole o strankah, ki imajo volilno pravico. Nemci delajo torej že »s polno paro«. Kaj pa mi? — Poročali smo, da so pred dnevi našli ob Leitersberški cesti mrtvega kosca. Ime mu je bilo Ivan Golob, doma iz Fraideka. Naknadno se poroča: Golob in še drugi so kosili pri posestniku Kodriču v Pesnici. Pili so mnogo žganja in mošta. Ob 10. zvečer, ko so delo končali, so spili še 6 litrov piva. Prerekli se niso. Ni še jasno, ali se je Golob ponesrečil, ali je žrtev uboja. — »Südmarka« tudi v naši okolici nabira poljedelske »praktikante«. Naženite njene agente! — Dne 4. julija priredi v Narodnem domu na vrtu železničarska podružnica D. C. M. koncert. Prvotno v Melju namenjen kres na predvečer slovanskih apostolov se opusti. Prebitek gre v korist naši prekrstni šolski družbi v Ljubljani. — Sedemletni sinček Jože, viničarke Marije Fras iz Gornje St. Kungote se je pred dnevi vsedel na nek voz, hoteč iti iskat starše. Na Leitersberški cesti je voz zapustil in zginit. Fant je bil črno oblečen, imel rujav klobuk in moder predpasnik ter bil bosopet. Kdor o njem kaj ve, naj to javi orožniški postaji v Leitersbergu.

Goriško.

Bombičevo ustoličenje za zopetnega goriškega župana se vrši v sredo 1. malega travna. Najvišjo potrditev mu je izročil osebno okrajni glavar Rebek. — Zadošči smo že pisali o tem činu, katerega ščiti sedaj najvišje potrjenje, in se nam ne vdi vredno še nadalje s tem papir kvariti. Vsak pameten Goričan ve, da Bombič ni za župana, ker ni mož na svojem mestu. Njegova lastna dela ga izdajajo in kažejo v pravi luči. Sicer pa pride tudi za njega čas, ko se bo moral posloviti za vse večne čase od županskega stolca. Upajmo, da se bo to prav kmalu zgodilo! Tedaj bo konec Bombičeve slave in najbrž tudi barbarske kamore.

Nalezljive živinske bolezni na Goriškem. Roža pita je razširjena v Kanalu, Sovodnjah, Nabrežini in Sempolaju.

Peronospora na murvah se je začela širiti v goriški okolici.

Tržič. (Pretep in tatvina.) Delavec Josip Gorjan iz Opatije sela se je sporekel z Josipom Križnjakom, nakar sta se prav pošteno stepla. Med pretepom je udaril Gorjan z železnim drogom po Križnjakovi glavi in jo nevarno poškodoval. Križnjak se zdravi v občinski bolnišnici. Gorjan pa mora hladiti svojo jezo v zapornici. — Neznani tat je pokradel v stanovanju nekega natakarija v pivovarni »Adrija« za par sto kron vrednosti. Za tatom ni sledu.

Velikega kragulja so vjeli v Hudljudni. Kragulj je hotel ravno od-

nesti par piščet, pa so mu preprečili nameravano gostijo.

Poštna novost za Gorico. Kakor pravijo, bo poštna uprava odsele upotrebljevala fante v starosti od 14 do 18 let za raznašanje brzojavov in ekspresnih pisem.

Tudi »Novi Čas« ne odobruje prepovedi sokolskega zleta v Ljubljani! Zabeležimo.

V pojasnilu. »Edinost« je pred par dnevi priobčila, da se bodo gojenci škofovih zavodov vpisali na nemško gimnazijo. Zvedeli smo iz zanesljivega vira, da sta se zaradi tega sešla goriški nadškof in tržaški škof v Gorici. Končni rezultat res še ni sklenjen, pričakuje se pa, da oba slovenska škofa storita tudi v tem oziru svojo narodno dolžnost.

Sulterajski otroci so prepevali v petek popoldne po Rožni dolini: Ich bin ein Deutscher! Mi ne odrekan nobenemu sprehodu po naši lepi okolici, prepovedujemo si pa, da bi privranci učitelji napeljavali otroke k takemu petju, ki je jako značilno za nemško vzgojo.

Na goriškem izvoznem trgu je bilo 25. t. m. 40 kvintalov hrastu po 28 K, 20 kvintalov breskev po 76 K, 120 kvintalov črešenj po 35 K, 2 kvintala češkelj po 32 K, 35 kvintalov fižola po 22 K, 6 kvintalov graha po 28 K, 3 kvintale špargeljnov po 64 K, 18 kvintalov krompirja po 12 K, 140 kg ribeza po 56 vin., 40 kg jagod po 1 K 20 vin.

Gorica. (Izpred sodišča.) Franc Golob, star 32 let, je bil obtožen nepravne čina in da je vrgel na tla neko Katarino Celič. Prvega mu niso mogli dokazati, v sled drugega pa je bil obsojen na 4 dni navadnega zapora.

Za pot je vzela s seboj natakarija Josipina Bizjak iz Ajdovščine 10 K, pa so jo še ob pravem času vjeli.

Tržič. Dosedanji ravnatelj ladjedelnice Anglež Stewart je odšel v Carigrad.

Tržič. (Regnikoli in salame.) Aretirali so dva regnikola, ki sta si na nedovoljen način privoščila tuje salame.

Jutri, v ponedeljek, se vrši torej javna veselica za »Lego nazionale«. Koliko psov bo padlo tam na naš naslov! Javno se bo nas izživalo in zasramovalo in mi bomo seveda lepo molčali iz čednosti. Naj se zgodi!

Dnevno.

Regentstvo prestolonaslednika Aleksandra. Dunaj brez razburjenja ne more menda živeti. Te dni se razburja radi dejstva, da je srbski kralj pred odhodom v toplice izročil vladarske posle prestolonasledniku Aleksandru. Nemški listi so pisali meterske članke o tem dejstvu in uvajali, kaj je vzrok in kaj bo posledica regentstva. In v meterskih člankih ni bilo niti ene pametne, same nezmišlji. Nezmišlji, ki jih povzroča ali zloba ali pa zabostit, ali oboje. Pisali so o novem militarističnem kurzu v Srbiji, naperjenem proti Avstriji, češ, prestolonaslednik je glava vojne stranke. Pisali so nezmišle o spremembi zunanje politike srbske imenom za ozirom na Albanijo itd. Vse to pisanje, v kolikor ni narekovan od hudobije in namena razburjati, je povzročeno po zabostit, ki odklikuje švabske žurnaliste. Le človek, ki nima pojma o srbski ustavi in o srbskem ustavnem življenju, le človek, ki nima pojma o demokracizmu, le človek, ki mu je dvorna kamarila in spletkarjenje več kot demokracija in ustava, more tako pisati, kakor so švabski listi te dni pisali o regentstvu Aleksandra. Švabski žurnalisti misli, da je v Srbiji tako, kakor v Avstriji in zato je napisal toliko bedarij. V Srbiji nikakor ne morejo razumeti alarma dunajskega časopisja. »Narodno Jedinstvo« piše: »Srbska politika danes ni odvisna od par voditeljev, pa tudi ne vladarja. Vsak Srb, katere koli stranke, ima danes v zunanji vprašanji samo eno politično orientoacijo in — kar je najvažnejše — vsakdo bi se, če pride na odgovorno mesto, posluževal enake taktike. Regencija prestolonaslednika bo na notranje zadeve, posebno v vojski, zelo dobro vplivala in priporome k popolnemu umirjenju in konsolidiranju. Njegovo regentstvo bo posebno Rusija silno pazljivo in v velikim interesom zasledovala. To bo nekakšna izkušnja ne samo za njegovo bodočo vladarsko ulogo temveč tudi za nekaj družega, kar je s tem v zvezi in kar se nanaša na izvestne intinje vezl.«

Pred novimi volitvami v Srbiji. Narodna skupščina je razpuščena in nove volitve so razpisane; s tem stopa Srbija v novo obdobje političnega življenja. Z izidom volitev bo postavljen mejnik med dosedanjimi pridobitvami in prihodnjimi nalogami srbske države. Današnja Srbija ni več Srbija iz dobe pred 1912. ko se je borila za lastni obstoj.

Tudi pomen in naloge nove podvojene Srbije so čisto drugačne. Njeno življenje mora biti prirojeno novim, spremenjenim razmeram. V vojni je bila pokazana strašna življenjska energija, ekspanzivna zmožnost in vojaška moč. Sedaj se mora pa izkazati tudi tvorna in asimilacijska zmožnost srbskega naroda na kulturnem gospodarskem in političnem polju. Zato bi nove volitve pomenjale novo perijodo v življenju Srbije. S tem je pa združeno še več drugih važnih vprašanj: določitev smeri notranje politike države, ureditev političnih razmer v novoosvojenih krajih, nasledništvo na prestolu in revizija ustave. V Srbiji se dobro zapada važnost bodočih dni. Zato se vsi ki imajo interes na razvoju stvari v Srbiji pripravljajo za bodočnost. O bodočnosti bo odločeval srbski narod s svojim zdravim demokratičnim nagonom in svobodoljubjem. Nimamo nobenega strahu, da se vse dobro izteče in vse vesti iz znanega vira o prisiljeni abdikaciji kralja Petra, o nevarnosti vojaške diktature so brez podlage. Če se že more govoriti o kakšni krizi v Srbiji, tedaj je to naravna posledica novih razmer, katerim se Srbija prilagodi in ki pomenja obnovitev in življenje; mir bi pomenjal stagnacijo in življenjsko nesposobnost. (Po »Času«.)

Jugoslovanski nacionalizem. A. U. piše v »Slovencu«: »Če kdo ni slep, že zgolj z utilitarnega stališča lahko presodi, da moremo in moramo ustvarjati slovenskemu narodu svobodnejšo in lepšo prihodnost le tu, kjer smo.« Ustvarjati da, toda ustvaritev ni odvisna od narodnih delavcev, temveč od višjih gospodov, ki pa dosledno delajo na to, da imamo od dne do dne manj pravic, da je naš jezik zatiran povsod, da se naše meje krčijo od dne do dne. Tako dolgo bodo klerikalci vsvarjali lepšo bodočnost, da nas nekega dne več ne bo.

Umrl je stud. med Fr. Uršič. Doma je bil iz Maloš pri Beljaku na Koroškem. Delaven je bil pri narodni obrambi. Naj v miru počiva!

Malo prehudo ga je vrgel. V Ratečah sta se spoprijela Andrej Petrič z nekim rudarjem ter ga vrgel tako močno ob tla, da mu je zlomil nogo.

Radi nesramnih dejanj je bil aretiran v Podgori pri St. Vidu neki 17letni mizarški pomočnik.

Po pivski navadi. V Ravniku v gostilni sta mirno sedela in se zabavala dva žejna fanta. Ko sta si žejo že do dobra pregnala, je postala zabava nekoliko burnejša in naposled sta se obmetala s kozarci.

Akad. društvo slov. veterinarjev na Dunaju ga naznanja, da dajajo za časa počitnice informacije glede živnozdravniškega študija Rafael Ipavec, cand. med. vet. Idrja, Jože Samiec, cand. med. vet. St. Jur ob juž. železnici, Filip Pahor, cand. med. vet. Vrtojba pri Gorici in tekem šolskega leta se je pa obrnila na društvo Dunaj III. Linke Bahngasse 11.

Ljubljana.

— Graška »Tagespost« prinaša sledečo iz Ljubljane ji poslano brzojavko: »Dne 5. julija se vrši tukaj velikanski obisk koroških Slovincov prirejen od S. L. S. pod naslovom »Koroški dan«. Ker se vrši na isti dan tudi neka sokolska javna telovadba in sicer tokrat ob zelo prometni Dunajski cesti ležečem travniku, so oblasti odredile stroge odredbe, da se ne kali red in mir.« Nemci in tisti, ki pošiljajo take bedaste brzojavke v svet nas pač sodoj skozi svoja kulturna očala in po različnih »buršentagih«. A kje je že Slovanstvo in sokolstvo v tem pogledu pred takimi volunsko-kulturnimi pojavi. To bi tudi že lahko vedela slavna vlada in si ne delala nepotrebnih skrbi. Zato pa 5. julija vsi na javno telovadbo »Sokola I.«

— Glas iz občinstva. V Cegarjevici ulici, pred hišo ključavničarskega mojstra g. Bremca, stojita dva divja kostanja, ki sta na tem mestu prava nevarnost za pasante, posebno pa za voznike in kolesarje. Na eni strani oster ovink iz Holzapfjeve v Cegarjevo ulico, na drugi pa za regulacijo ceste namenjeni vrt, silita vozove in kolesarje naravnost v ta dva kostanja, tako, da je pravo čudo, da se tam še ni kdo ponesrečil. Zadnji čas je že, da merodajna oblast poskrbi, da se ta dva kostanja posekasta in odstranita, že zato, ker stojita precej proti sredi ceste, ovirata promet in nista v nikak poseben okras okolici.

— Danes vsi na Vič, kjer se praznuje v prostorih g. Jelačina 40-letnica viškega prostovoljnega gasilnega društva!

— Stavbišče na Vodnikovem trgu. »Slovenec« poroča v četrtkovni številki o zgradbi tržnih lop ob Po-

gačarjevem trgu in šolskem drevo-redu, kako daleč se bodo zgradile itd., potem pa omenja tudi Vodnikov trg, ter pripominja, da se bo del tega trga »skoro gotovo zazidal«. — Glede tega trga, ki je zdaj kot stavbišče, mestna last, je treba pa vendar enkrat resno govoriti, da se ne bo streljalo na tem lepem prostoru zopet kozlov kakor so se streljali pred potresom in po potresu. Vse mogoče — potrebne in nepotrebne stavbe je gradila n. pr. mestna občina po potresu, nikomur pa ni prišlo na misel, da bi se tudi za mestne urade zgradilo novo poslopje. Zgradila je isto dežela, zgradila država, zgradili so si poslopja za urade zasebni zavodi, mestna občina pa ne, ker si je bil svoj čas nekdo v glavo utepel, da naj se stari magistrat na starih podrtinah sezida! Delalo se je ravno tako, kot če bi n. pr. kmečki gospodar zgradil vsa mogoča poslopja, sam pa bi s številno družino stanoval v stari razdrapani — bajti! Zatorej: Na Vodnikovem trgu zgradite mestno poslopje za urade! To stavbišče v centru mesta ne sme občina potratiti za kaj drugega. Tu se da postaviti danes ali jutri — to je naposled vseeno — krasno magistratno poslopje na širi fronte, ki bo v krasnem mestu, prostorno za 40 ali 50 let za uradne pisarne, ki jih že zdaj na vseli konci primanjkuje, ko Spodnja Siska še ni mestu na rami, kaj pa bo čez 10, 20 let? Stavbišče je zdaj že tu, ne stane torej nič, ali boste potem zopet stare hiše drago kupovali, da nam bodo po vrhu še vsako leto popravje spet par tisoč kron poržle? Torej: ven z novim magistratnim posopjem na Vodnikov trg, pa nikamor drugam! — Meščan v imenu družih.

— Nesnaga in smrad v Ljubljanični strugi. Došla nam je sledeča pritožba: »Že večkrat smo v našem listu opozarjali na naravnost vnebovpijoče sanitarne nedostanke v Ljubljanični strugi. Po vsi strugi se v tolmunih zbira nesnaga z raznih kanalov posebno omenimo onega iz Polakove tovarne; odpadki gnijo in voda se pari na soncu, kar razširja po okolici neznosen smrad. Stranke stanujoče v bližini, radi smradu ne morejo zračiti stanovanj, veliko jih trpi na glavobolu, posledici smradu, a sanitarne oblasti se ne zgamejo in puste mirno tvrdo, da dela kar se ji zljubi. Taka brezbriznost za zdravje meščanov se lahko opaža na sp. Poljanskem nasipu. Od vojašnice pri sv. Petru pa do Hribarjeve tovarne je grapa, ki jo je izkopal »bager«. V nji že celo leto gnije voda, ki nima nikjer odtoka, in razširja smrad po okolici. Sedaj so pa postavili v bližini deželne brvi sesalko, in ljudstvo se je že veselilo, da bo vendar enkrat konec teh neznosnih razmer. Toda, računali so brez trvdke. Ta lepo zaježuje majhen del te grape, ki ga bo očistila, po ostalem delu pa naj gnije voda lepo naprej. Čudimo se, da se tudi zdravilniki v deželni in vojaški bolnici ter v Leonišču ne zmenijo za ta smrad, ki se vendar precej daleč in močno čuti! Zadnji čas je že, da se trvdko prisili, da zasuje večje tolme in da se sploh kaj ukrene, da prenehajo te neznosne razmere, ker vročina prilaja, potem bo pa bržkone že prepozno preprečiti kako epidemijo! — Eden v imenu več drugih.

— Iz vrst občinstva smo prejeli. Neki gospod je prišel v Ljubljano in je obiskal kinematograf Ideal. Pred njim je sedela dama z velikim klobukom. Prosil je, naj bi klobuk odložila — pa bi bil nastal skoraj škandal. Menda je vsakemu neljub, če zaradi klobuka ne vidi slik.

— Pevci! Jutri ob 8-20 zvečer se pripelje z Bleda v Ljubljano »Lorvor« iz Opatije. Komur ni mogoče te dni na Bledu pridružiti se našim bratom-pevcem iz Opatije, naj jih pride pozdravit na kolodvor. Upamo, da bodo naša pevska društva kakor vselej tudi sedaj izpolnila svojo dolžnost.

— Nogometne tekme v Ljubljani. Včeraj popoldne je nepričakovano opovedal brzojavno »Hašk« napovedane tekme za danes in ponedeljek, sklicujo se na znani spor z »Grad-janskim«. Prozorno je, kaj je hotel s tem doseči. Ne spuščamo se v nadaljna tozadevna razmotrivanja, konstatiramo samo, da ima »Ilirija« vsled tega precejšnjo škodo. Vendar se je posrečilo »Iliriji«, da se v kljub tem vrše tekme. V Ljubljano pridejo namesto »Haška« »Amaterji« iz Gradca. Namesto s hrvatskim se tekmuje z nemškim moštvom. Vršil se bo torej letos prvič v Ljubljani tudi športni boj med Slovinci in Nemci, ki bo gotovo enako zanimiv kakor s »Haškom«. Kdo znaga, se ne ve, ker so tudi »Amaterji« precej močno društvo. Vse drugo ostane kakor je že bilo objavljeno tako glede pričetka tekem, cen, predprodaje in osobito tudi glede razpisane nagrade.

— Graški »Amaterji« v Ljubljani. Kakor poročamo na drugem mestu, tekmuje danes in jutri naša

»Ilirija« namesto s »Haškom« kakor je bilo prvotno napovedano z moštvom »Amaterjev« iz Gradca.

— Velik Ciril in Metodov kres na Golovcu bo gori kakor smo že poročali v soboto dne 4. julija v proslavo slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Ta kres, kojega je vpeljal pokojni narodni dobrotnik g. Fran Babič bo praznoval letos tudi svojo 10letnico od kar se je začel prirejati. Za to smo sklenili, da se bo letos vršil v veliko večjem obsegu. Da se pa vstreže željam ljubljanskega občinstva, bo ta kres združen z veliko ljudsko veselico, katere se bo ravno tako vršila na Golovcu, ki je za take prireditve vsvarjen kakor nalašč. Vrh Golovca bo razsvetljen z lampijoni, kakor tudi dohoda h kresu pri vili »Wester« in pri vojaškem strelišču. Tako se bo nudil vsakemu krasen pogled na Golovec. Omeniti je tudi treba, da bo zbirka umetnega ognja še lepša kakor druga leta, ki je bila vedno nekaka privlačna sila za občinstvo. Sredi ravnega prostora bo napravljeno plešišče na katerem se bodo plesateljki lahko nemoteno sukali do zjutaj. Plešišče seveda bo tudi razsvetljeno z lampijoni. Veselica bo pre-skrbljena z dobro kapljico kakor tudi z jestvinami. Ljubljansko občinstvo opozarjamo, da naj ne zamudi prilike si ogledati ta veličasten kres in se nadejamo, da bo prihitelo vse, staro in mlado, na naš Golovec, ker so dohodi h kresu za izprehod prav pripravljeni. — Kurjevaški fantje!

— Sokolsko diplomu je naročilo češko omizje pri »Zlatorogu« (po g. Stepanu 10 K). K zadnji notici je opomniti, da je naročilo diplomu za 50 K športno omizje »Ilirije« pri Roži.

— Izlet pevskega društva »Slav-vec« v Skofjo Loko, se vrši danes v nedeljo dne 28. t. m. Zbirališče ob pol 2. uri pop. na dr. kolodvoru v Siskli. V Skotji Loku vrši se ljudska veselica z raznovrstnim sporedom. Za slučaj slabega vremena se vrši izlet v ponedeljek (praznik) 29. t. m.

— Nabiralniki C. M. družbe v Trbovljah so pridelali meseca junija 66 K 12 v. To pot so dobili prvenstvo gospodje biljardisti v gostilni gosp. predsednika Forteca. Gdč. Susnik, Volkar in Ocepek nabirajo kakor čebele, g. podpredsednik je zelo požrtvovalen. V svojem privatnem stanovanju polaga v nabiralnik darove za Družbo in navaja svoje tri sinčke, da vlagajo tudi v C. M. nabiralnik darove. Gdč. B. Bisail, blagajničarka podružnice v Trnovem je poslala razen drugih prispevkov tudi zbirko darov v znesku 41 K 10 v. Darovali so: ga. Roza Tomšič 2 K, ga. Urška Valenčič 5 K, po 2 K: g. Ivana Ličan, Ana Vičič, Zofija Sabec, Pavlina Jenko, Ga. Ant. Kranjec 40 v, ga. Mar. Petkovšek 1 K, ga. Jožefa Primc 1 K, ga. Marija Bilekova 5 K, g. Franc Jagodnik iz Reke 7 K, reška družba ribolovcev pri »Zefi« 3 K 70 v; ob zborovanju »pri Tomšiču« g. Kavčič kot protest proti slabi udeležbi 1 K; ob godovanju »Tončke« v gostilni »Kranjec« v Trnovem nabral »Lojze Selncov« 7 K. — Pošne uradnice v Ljubljani št. 1 so vplačale priglaseni kamen 200 K in obenem takoj priglasile nov kamen. Živjo! Ob obračunu izročil je vele-tržec g. Iv. Perdan v Ljubljani od prodanih vžigalic 3721 K. Ta znamenita vsota je glasen opomin vsem Slovincem naj uporabljajo te družbine vžigalice, ki pospešujejo slovensko kulturo in narodno obrambo. — Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal g. dr. Ferdo Müller, odvjetnik v Celovcu 20 K iz neke poravnave. Da ne bo prepira in bo vse prav. Družba sv. Cirila in Metoda ima v zalogi narodni kolek po 1 K. Te koleke dobi lahko vsak, ki se misli na cvetlični dan, prirejen v korist koroških Slovincem odkupiti v pisarni družbe sv. Cirila in Metoda. Kolek naj se priplepi na bel listek in naj se nosi javno.

— Srečo in bogastvo nudi loterija, a ne vsem, kajti dobe le nekateri, dočim je onih, ki zgube nepri-merno več. Komur pa je njegov denar drag, ta naj čita današnji oglas glavnega zastopstva srečkovnega oddelka Češke industrijalne banke, glasom katerega z nakupom dobrih vrednostnih srečk zamore obogateti, na vsak način pa mu je zajamčen za vsako srečko po najmanj en dobitek, trajna vrednost srečk in s tem tedaj varnost za srečko izdanega denarja. Ker so za naročnike srečk določene tudi nagrade in premije, je marsikomu dana prilika, dobiti poleg izbornih vrednostnih srečk tu še velik ali pa ves del zanj izdane kupnine nazaj. Ponudba je vseskozi poštena in se tedaj sama od vsega priporoča. Ker se prihodnje žrebanje vrši že v prihodnjih dneh, pišite še danes pa pojasnilo, ki vam ga takoj brezplačno pošlje: Srečkovno zastopstvo, Ljubljana 2.

— Lepo nagrado dobi dotična oseba, ki je videla kdo je včeraj med pol 11. in pol 12. uro dopoldne v Ljubljani v Gradski okolici, belorujnega lovškega psa obstrlel ozi-

roma močno poškodoval. Prijazna naznanila sprejema »Anončna ekspedicija« v Ljubljani.

Trst.

Nepričakovana smrt je doletela 52letnega finančnega komisarja Karla Piškega, ki se je vozil iz Kolina v Trst. Med Opčinami in Trstom ga je prišla slabost, na kateri je umrl. Piškovo truplo so prepeljali v mrtvašnico na Opčinah. Pišek se je hotel kmalu vrniti v Prago, a ga je med potoma pokosila smrt.

Nabor. Pri letošnjem naboru je bilo od 977 (885) nabornikov iz Trsta potrjenih 330, in sicer od teh 69 za mornarico. Od 800 tujcev se je zgledilo 659 oseb, od katerih je bilo potrjenih 228, in sicer od njih 17 za vojno mornarico.

Ura je mikala A. Mattionija, 17 let starega pomočnika, stanujočega v ulici Donata. »Ko bi imel uro«, je pomislil, »pa bi se celo policiji pokazal!« Mišljeno — storjeno. Policiji se je pokazal poleg ure še s 15 kronami, ki jih je nadebudnej izmaknil nekemu natakarnju Merkušu. Ura, s katero se je »policiji pokazal«, je bila vredna 40 kron.

Pod voz je hotel enkrat za varijacijo 49letni branjevec Jakob Zaller. Tam popoldan se ga je nasrkal, potem pa je poskušal, če bi šlo. O, zakaj pa ne! In je zvrnil vase neki poštni voz. Ker pa ni bilo Zallerju pod vozom preveč prijetno, so ga ljudje izvlekli in voz zopet dvignili. **Prvo pomoč** je pijanemu branjevcu podelila rešilna postaja. Ne ve se, če bo Zaller dejanje še kdaj ponovil. Najbrže nikoli več.

Pod oboki kapucinske cerkve se je v četrtek zvečer pretvarjal neki človek in uganjal vsakojake neumnosti. Odpeljal so ga v opazovalnico za umobolne. Imena noče izdati.

Poškodba. V četrtek je priletela z nekega okna v ul. D. Bramante vaza cvetlic 16letnj. A. Leban na glavo in jo tako močno poškodovala, da se je dekle onesvestilo. Poklicali so zdravniško postajo, ki je Lebanovi pomagala in jo prepeljala v bolnišnico.

Balt in Adria. Na drugem mestu pišemo danes o švabskih aspiracijah na Trst. O vprašanju bi pisali že poprej, pa smo bili radovedni, kaj poreče k »Volkstagu« italijansko časopisje. Slednji se je spravilo nad članek, ki je izšel v berlinski »Wossische Zeitung«. Italijani so iz tega članka citirali cele odstavke. Nam se to ne zdi nič čudnega, posebno še ne zaradi tega, ker vemo, da je isto časopisje že hvalilo »Wochenpost« kot eminentnega zastopnika Svabstva ob Adriji. »Nizko so padli Italijani v svojem brezprimernem fanatizmu! O »Wochenpost« bi mi lahko prinašali dolge klobase, pa se nečemo niti umazati z njenim imenom. — Danes je važnejše vprašanje prodiranja Svabov na jug kakor pa vprašanje, kako naj odbijamo Italijane, ki se vsled neuspehov počasi umikajo. Švabi pa venomer silijo v Trst, ker vedo, da bi tako trgovinsko in industrijsko mesto, kakor je Trst, pomenilo za njih vsaj nebesa na zemlji. Te švabske aspiracije moramo pred vsem drugim zasledovati, kajti Svab, ki nam je ukradel vso preteklost nam hoče tudi danes zagraditi poti. Vprašanje Svabstva in njegovega »Dranga« je danes tako važno, da bomo mogli te napade odbiti le tedaj, če bomo o njih vselej informirani. Za nas je Trst življensko vprašanje, in naša dolžnost je, da se z vsemi močmi borimo zanj. Švabsko delo pa bomo zasledovali in o njem poročali.

Mestni svet. V navzočnosti 51 obč. svetnikov se je vršila seja mestnega sveta v petek zvečer. Najprej je »pojasnjeval« Aro na zadnjič stavljen predlog Nicolaa glede tujih sklepov šolskega odseka. Župna se je petelinila, da ne eksistira. Ara tudi, Nicolao pa je vztrajal pri svoji trditvi. Ob rešitvi tega vprašanja je prišel na vrsto proračun. Ko je bilo stavljenih par predlogov in rešenih nekaj točk, se je obravnavalo vprašanje mestnih policajev.

Sv. Mario se je zanje toplo zavzel in je asesorjev predlog priporočil glede službenih let pa se mu je protivil sv. Arch. Ko je prišel Archov predlog na glasovanje, je bilo 25 glasov zanj, 25 pa proti. Župan je odločil v prilog mestnih stražnikov. (Galerija je seveda ploskala). Slovenci so priporočali, naj se poskrbi tudi za okoliške stražnike. Nato se je razpravljalo o zdravstvenem vprašanju. Te debate so se udeležili Puecher, zdravnik Osimo in mestni protifizik Constantini. — Sprejme se predlog sv. Arch.: Ljudsko kopališče se subvencionira za pet let s 6000 kronami. — Asesor dr. Kabler je predlagal, da se odda mesto vrtarja na pokopališču pri Sv. Ani. Tako je tudi potreba čuvalja v Skednju. Sprejet je bil predlog sv. Arch. glede podpore ognjegascem. — Slovenci so priporočali popravilo cest

na Opčine in v Skednj. Puecher je omenil vodovod in asfaltiranje »Acquedotta«. Za razsvetljavo se določi podpora 363.000 K. Po rešitvi teh predlogov je bila seja ob poluenaštih ponoči zaključena.

Trgovska zbornica je imela v petek zvečer svojo sejo. Sprejelo se je predlog proti zapiranju trgovin ob 7. zvečer. Seji je predsedoval de Scaramanga.

»Italijanstvo« Trsta bodo proslavljali danes Ginnasti, ki prirede telovadne tekme na Montebellu. »Ginnastica« je eno izmed najbolj zagriženih liberalnih društev in je znano že po svoji iredenti, ter tudi po bombah, ki so jih oblasti našle pred leti pod podom. Obenem praznujejo danes Švabi svoj Sommerfest. Enim in drugim želimo jugoslovanske zabave, pred katero zadnji čas trepetajo.

Narodnosocialna mladinska organizacija. Danes ob 10. predpol dne se vrši v prostorih NDO. sestanek. Ker je sestanek zelo važen, prosimo vse brate, da se ga polnoštevilno udeležijo. Bratje! Pripeljte se seboj tudi vaše tovariše in znance. Vabi se pa tudi vsa druga slovenska mladina, da se sestanka udeležijo.

Pevski zbor Z. J. Z. uljudno vabi na družabni večer, katerega priredi danes, v nedeljo, dne 5. julija t. l. na vrtu gostilne g. Kjudra, ulica Belvedere 37. Začetek ob pol 8. zvečer. Vstop prost. Spored še naznani.

K veliki nesreči, ki se je pripetila na parniku »Clara« in o katere žrtvi smo že včeraj poročali, dostavljamo: Franza je bil 3 mesece brez posla in je bil med tem časom tudi bolan. Slednjič se je ubogemu družinskemu očetu posrečilo dobiti mesto na parniku Austro-Americane. Dan nesreče je bil šele tretji dan njegove službe. Nesrečnež zapuša obupano ženo in več nepreskrbljenih otrok.

Tatvina v trgovini Žgur, o kateri smo že včeraj poročali, znaša 1200 K. Lastnik trgovine, g. Žgur, je opazil zjutraj, ko je stopil v svojo trgovino, velik nered in takoj mu je šinila v glavo misel o tatovih. Ko je preiskal vse predale, ni našel nikjer več niti vinarja. Da je bilo ravno usodno noč v trgovini toliko denarja, je pripisati naslednjemu dnevu (petku), v katerem se navadno izplačuje račune. Tatovi so se v trgovini dobro zgostili, odnesli nekoliko čokolade in kakava in srečno odšli. Sledi za njimi ni mogoče dobiti.

Nezgoda na cesti v Podgrad. Po nesreči je padel z motocikla cestni nadzornik g. A. Turk in Klona. Turk se je hotel iznebiti nekega psa, ki je tekel za motociklom, pri tem pa se je preveč nagnil na desno in padel na tla. Neki ljudje, ki so prizoru prisostvovali, so ranjenca dvignili na noge in ga prepeljali v Trst, kjer so ga sprejeli v deseti oddelki bolnišnice. Turk je težko poškodovan, posebno močno je ranjen na glavi, a upajo, da bo okrevl.

Kako se kršijo pogodbe in predpisi, o tem bo danes govora na shodu NDO. pri Sv. Jakobu. Shod prične ob 10. uri zjutraj in se vrši v »Delavskem konsumnem društvu«. Slovenski proletarci! Za naše pravice, za vaš bit in ne biti gre v teh časih. Invazija regnikolov pomenja za nas smrtno udarce, ki jih nečemo več prenašati. Vsi na shod!

Sprevodnika je hotel vreči z vlaka.

Ta junak je France Levstik iz Turjaka. On je delavec po poklicu in je trindvajset let star. Surovina od nog do glave.

France je tudi kostanjar. To se pravi, on je eden izmed tistih ljudi, iz ribniškega okraja, ki hodijo pozimi prodajati kostanj na Dunaj in ki se spomladi vrnejo nazaj v domovino z lepimi groši v žepu.

Tudi France Levstik iz Turjaka je bil na Dunaju, prodajal je tam kostanj in ko je minila sezona zanj, se je napotil z groši nazaj v Turjak.

Ker je bila zimska kupčija na Dunaju dobra, si ga je France tupa-tam tudi privoščil. Po poti domov in tudi na Kranjskem. Dne 1. aprila se je ves v rožicah pripeljal na Grosuplje.

Tam je šel seveda v restavracijo okrepčat se za pot. No, France se ni šel okrepčat, da povemo čisto po pravici, France se je šel nalivati. Ker on ne pozna nobene mere, ga je pa mera poznala.

Prigugal se je v kupe, kjer so sedele ženske. Tam je začel kratkoma kvantati, da je bil nežni spol očividno v zadregi.

Ko je videl sprevodnik Tavčar, kaj in kako je z Levstikom, mu je rekel, naj gre v drug kupe in ko France ni hotel iti tja, ga je sprevodnik prijel in porinil skozi vrata. Tu pa je France izrotil. »K... a

jasna, ti boš mene ven spravil, ko sem plačal!« je zagrozil sprevodniku, ki je odšel iz kupeja.

Levstik je kuhl jezo in se pridušal naprej. Pomenil se je z nekim Francetom Drobničem, delavcem iz Dolšan, da mu ta pomaga vreči sprevodnika z vlaka.

Ker je bil Levstik grozno siten in vsiljiv, je šel Drobnič z njim iz kupeja v drug kupe, kjer je Levstik menil dobiti sprevodnika in ga vreči z vlaka. Pa v drugem kupeju ni bilo njega, ki ga je Levstik iskal.

»Kje pa je vendar hudič. Moram ga vreči ven!« je klenl Levstik in šel skozi tri železniške vozove. V četrtem je dobil sprevodnika in je takoj skočil nanj ter ga začel neusmiljeno pretepiti in suvati. Ko je Drobnič videl, za kaj gre, je pobeignil nazaj v svoj kupe, namesto da bi branil sprevodnika proti pijanemu kostanjariju.

Med onima dvema pa se je razvil pravi boj. Sprevodnik ni imel ničesar pri roki, da bi mogel ustrahovati pijanca, ki ga je tolkel po glavi, po obličju in sploh povsod, kamor je le moglo pasti. Slednjič se je sprevodniku vendar posrečilo, da je zgrabil za klešče, s katerimi je preklunjal vozne listke. In te klešče so bile tudi njegova rešitev. Udaril je z njimi Levstika parkrat po roki, nakar je poslednji preklinjaje zapustil kupe. Pa tudi vlak se je kmalu nato ustavil na postaji Predole. Sprevodnik Tavčar je bil kravaj po obrazu in tudi na spodnjem delu života je bil nevarno poškodovan.

V Predolah so Levstika in Drobniča prišli in oba naznanili oblasti. Včeraj sta stala pred deželnim sodiščem v Ljubljani. Levstik je bil obtožen težke telesne poškodbe, Drobnič pa s skrivde pri napadu.

Levstik je dobil za svojo nenavadno surovost dva meseca ječe, Drobnič pa je bil oproščen, ker se mu ni moglo dokazati, da je tudi on napadel sprevodnika.

Najnovejša brzojavna in telefonska poročila.

40.000 SOKOLOV.

Brno, 27. junija. Danes se je sešlo 40.000 Sokolov, ne samo iz češkega kraljestva, temveč tudi iz inostranstva. Straža šteje 700 orožnikov poleg policajev. Nemci so priredili demonstrativen obhod. Mir ni bil kačen. Švabska namera se ni posrečila.

POLOŽAJ V ALBANIJI.

Drač, 27. junija. Položaj se je začel ugodnejše presojati. Wiedova okolica upa, da bodo pogajanja z vstasi imela uspeh, ker so tudi vstasi postali mehkejši.

PREPOVED.

Dunaj, 27. junija. Naposled se je vlada le ganila in prepovedala zbiranje prostovoljcev za Albanijo. N. F. Pr. pravi, da so se zbirali iz idealizma. Kajpada: dunajski platenbri-derji, falirani študenti in še drugi takšni pa idealizem, to pa to. Res škoda, da niso prišli v Albanijo, da bi jim Albanci ta idealizem prerahljali.

FRAN MALIS,

diplomiran krojač.

Trst. - Ulica Tor S. Piero 4 - Trst. Podružnica: Nabrežina 99.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisnmen vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Od 4 K 90 v naprej hišne halje, vse velikosti in barve. Angleško skladišče oblek, O. Bernatovič, Mestni trg 5-6.

Plašče (Arbeitsmänteln) v vseh barvah, priporoča gg. zdravnikom, lekarnikom, magistrim, zobozdravnikom, brivcem, specerijskim in ti-skarskim pomočnikom po nizki ceni konfekcijska trgovina A. Lukič, Ljubljana, Pred škofijo 19. 607-10

Damsko kolo, skoraj novo, se ceno proda. Naslov v »Anončna ekspedicija« v Ljubljani. 599-3.

Dvignite pismo Milka P. Post restante Station 12. T-t. 610-2

Stanovanje z 1 ali 2 sobama in pritlikom se išče za takoj ali za avgust. Ponudbe: Anončna ekspedicija pod »Avgust«.

Išče se strojnik. Plača po dogovoru. Naslov pove upravništvo.

Za nakup oljnatih in suhih barv, lakov, firnežev in vse v to stroko spadajočih predmetov se priporoča tvornica barv

Premierl & Jančar

Dunajska cesta šte. 20. Ljubljana Kolodvorska ulica šte. 18.

Pristne emajlne barve, karbolneje, mavce itd. Na drobno in debelo. Na drobno in debelo.

K zgradbi železnice Kraljevo-Raška v Srbiji sprejem

500 delavcev

pod sledečimi pogoji: zidarje od 6 do 8 K, minerje od 5 do 7 K, navadna delavce od 3 do 5 K dnevno. — Sprejem tudi

dva dobra polirja

plača 10 K. Nastop takoj. Vožnja stane 30 K in se nobenemu ne pošlje, vsak mora priti na svoje stroške. Imeti mora potni list.

Ivan Prešeren, podjetnik, Kraljevo, (Srbija).

„Zdravnik želodca“

je edina posebnost želodčnega likerja iz zdravilnih rastlin, kateri izbornu upliva proti slabosti v želodcu ter ga radi tega v nobeni družini ne bi smelo manjkati.

Važno za „Sokole“!

Ravno kar sem dobil jako lične Sokolske spominske znake. Cena 60 vin.

Ker sem edini pooblaščen od »Slovenske Sokolske Zveze«, sem prepričan, da bodejo brati »Sokoli« segali po istih, osobito pa še, ko je polovico čistega dobička v prid »Slovenski Sokolski Zvezi«. Pri naročilu več komadov dam primeren popust. Se priporoča

MILKO KRAPES, urar in trgovec, Ljubljana, Jurčičev trg št. 3.

Zaradi pozne sezije.

Prodajam vse v moji zalogi nahajajoče se damske slavnike kakor tudi različen nakit po globoko znižanih cenah.

MINKA HORVAT, modistka LJUBLJANA, Stari trg šte. 21.

Pozor stavbeniki! Pozor občinstvo!

Izgotovljene štedilnike

solidno domače delo, prodaja po jako nizkih cenah

Rudolf Geyer, ključar, mojster, Ljubljana, Cesta na Rudolfovo železnico 10.

priporoča tudi vsa v stroko spadajoča dela, vrtno, — stopniščne in balkonske ograje, rastlinjake, t. t. d., ter vsa popravila.

11.50 = Velika zaloga = 11.50

najfinejših, trpežnih in nogi najbolj priljubljenih

čevljev

za dame, gospode in otroke.

Viktorija Sterniša Ljubljana, Jurčičev trg šte. 8. Gg. učiteljem, učiteljicam in drž. uradnikom 15% popusta.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred škofijo šte. 3. — Medena ulica.

: Poseben oddelak v prvem nadstropju. : Cenik na zahtovo brezplačno in poštino prosto.

Singer šivalni stroji so ne-
prekosljivi
v trajnosti
in vsestransko upo-
rabo.

Singer šivalne
stroje do-
bite samo v
naših pro-
dajalnah z
„S“ izve-
skom.

Singer Ko.

delniška družba šival-
nih strojev.

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 4.
Novomesto, Glavni trg št. 45.
- Kranj, Glavni trg št. 119.
- Kočevje, Glavni trg št. 79. -

Kje kupite naj-
cenejše in naj-
boljše jeklo
vsake vrste
nože, britve,
kuhinjske no-
že, skarje in
obešalnike?
Pri Ivanu Kral-
ju, Ljub-
ljana, Židovska
ulica. — Prvi
ljubljanški u-
metni in fini
brusac z elek-
tričnim obra-
tom.

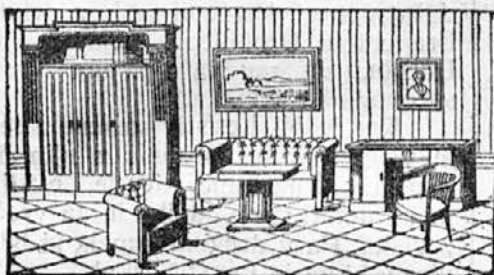
Trst!

Lepe sobe z 2 posteljama od K 4— na-
prej, dunajska kuhinja, kosilo 70 vinarjev, 3
minute oddaljen od kolodvora

Hotel Abbazia, Trst.

Zaloga pohištva in tapetniškega blaga. Mizarstvo.

Popolna spalna soba,
orehov ali hrastov les
K 350—.

Jamči se za solidno delo.
Cene konkurenčne.

J. Pogačnik, Ljubljana, Marije Terezije cesta št. 13—18.

Čevlji

Čevlji

**prvovrstne kvalitete
kakor elegance!**

16.50

12.50

**Šelenburgova
ulica**

GORČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJ-
BOLJŠA SEDANJOSTI

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TERE-
ZIJE CESTA ŠT. 14 NOVI SVET
NASPROTI KOLIZEJA ZAH-
TEVAJE PRVI SLOV. CENIK
BREZPLAČNO

Edina primorska
tovarna dvokoles

„Tribuna“

Gorica, Tržaška
ulica št. 26, prej
pivovar Gorjup.

Velika eksportna zaloga dvokoles, šivalnih
in kmetijskih strojev, gramofonov, orke-
strijonov itd. itd.

F. Batjel

Gorica, Stolna ulica št. 2-4.
Prodaja na obroke. Ceniki franko.

Sladko vino

za dame zdravniško priporočeno in
močno vino iz južne Dalmacije pri-
poroča

M. Zerjav, Stralska ulica št. 31.

GRITZNER, najboljši v

**Ne kupujte prej
stroja, dokler si niste ogledali
moje tovarniške zaloge Jam-
čim za vse napake materiala
10 let Moj**

šivalni stroj

krpa nogavice in perilo in veze (šitka); ima kroglični tek (Kugel-
lager). Gritznerjev stroj je danes v rabi že dva in pol mili-
jona. Garancija 10 let. Tovarniška zaloga koles.

Josip Petelinc, Ljubljana, Križevniška ulica 7.

Blagajničarka

se sprejme v hotel na Gorenj-
skem, nastop takoj. — Ponudbe
Ljubljana, poštni predal 84.

Pri nakupu obuvni ni treba iskati trgovin s kri-
čečo reklamo. Pri meni dobite isto ravno tako
Poceni pa vsekakor boljše, za kar jamči moj
strokovni poklic.

Popravila čevljev, četudi niso bila kupljena
pri meni, izvršujem vestno in poceni.

MARTIN KRALJ,
čevljarski mojster, Wolfsova ulica
št. 12 v Ljubljani.

Plošče-
„Angelj“
„Zonophon“
Homokord
„Odeon“
„Jumbo“
„Favorit“

Slovenske
„Pathe“
plošče in
„Pathe“
apara-
te.

Tovarniška zaloga pravih gramofonov in godbenih avtomatov.

A. RASBERGER, Ljubljana

Sodna ul. 5. Poleg c. kr. dež. sodnije. Sodna ul. 5.

Popravila gramofonov in avtomatov strokovno in ceno.

NOVO!

NOVO!

Zaloga pohištva „Javor“

Ljubljana, Rimska cesta št. 16

priporoča slav. občinstvu svoje izdelke ter izvršitev vseh mi-
zarških del kakor opravo hotelov, prodajalen, izložb,
vsa stavbna dela i. t. d.

Domače podjetje z mehaničnimi delavnicami.

Najnižje cene.

Točna postrežba.

Liljskomlečno

milo skonjičkom

Bergmanna & Ko., Dečin na Labi

je vedno bolj priljubljeno in razširjeno
sprčo svojega priznanega učinka proti
pegam in njega dokazane neprekoslji-
vosti za nacionalno gojenje polti in lepote.
Na tisoče priznanih pism. Mnogo od-
likovanj. Pozor pri nakupu. Pazite iz-
recno na označilo „skonjičkom“
in na polno firmo! Po 80 h v lekarnah,
drogerijah in parfumerijah itd. Istotako
je Bergmannova liljska krema „Manera“
(70 h lonček) čudovita za ohranitev
nežnih damskih rok.

KUC

zdravniško priporočeno kri tvoreče
vino daje moč in zdravje.

Vzorec 3 steklenice 5 kg franko po
poštnem povzetju K 4.80, Edina zaloga

Br. Novaković,

veletrgovina vina, Vermoutha, Mar-
sale, Malage, Konjaka, Zganja itd.

Ljubljana.

Radi minule

= sezone =

prodaja

letno obleko

za dame in gospode

po okasijski ceni.

Aglesko skladišče oblek

O. Bernatovič,

Mestni trg 5-6.

475.000

kron, ozir. frankov in lir znašajo vsakoletni glavni dobitki velike skupine

5 originalnih vrednostnih srečk 5

kojih 13 vsakoletnih žrebanj se vrši dne

2. in 15. januarja,	1. in 14. majnika,	1. septembra (dve),
1. februarja,	1. julija,	14. septembra ter
1. marca (dve)	1. avgusta,	2. novembra.

375.000

kron oz. frankov in lir znašajo vsakoletni glavni dobitki manjše skupine

3 originalnih vrednostnih srečk 3

kojih 9 vsakoletnih žrebanj se vrši dne

2. januarja,	1. majnika,	1. avgusta,
15. januarja,	14. majnika.	14. septembra,
1. februarja,	1. julija,	2. novembra.

Kupnina za veliko skupino vseh 5 srečk se plača v 60 mes. po 6 K,
za manjšo skupino vseh treh srečk pa v 60 mesecih po 4 krome.
Vsaka srečka mora najmanj enkrat zadeti! Vsi dobitki se izpla-
čajo v gotovem denarju.

Vse srečke imajo trajno vrednost denarja in igrajo po izpla-
čilu kupnine še dolgo vrsto let brez vsakega nadaljnega vplače-
vanja, torej zastoni.

Vsak cenjeni naročnik zamore dobiti nagrade in premije ter na ta
način kupnino zase naročenih srečk poljubno znižati ali sploh dobiti

Jih zastoni

Pojasnila daje in naročila sprejema: Glavno zastopstvo srečk-
nega oddelka Češke industrialne banke v Pragi, Ljubljana.

Naslov za pisma: **Srečkovno zastopstvo Ljubljana 2.**